

ΕΚΘΕΣΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ
STEFAN RAMNICEANU

6-30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ '89
ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ (ΒΑΣ/ΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ 24)

Το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με την πρεσβεία της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας παρουσιάζουν με ιδιαίτερη χαρά στο κοινό της Αθήνας την καλλιτεχνική εργασία του Ρουμάνου ζωγράφου Stefan Rãmniceanu.

Η τέχνη είναι ασφαλώς ένας από τους καλλίτερους πρέσβη στη γνωριμία, τη φίλια και τη σύμφιξη καλών σχέσεων των λαών.

Η Ελλάδα έχει μακρά ιστορική σύνδεση με τη φίλη χώρα Ρουμανία και σήμερα με την έκθεση της εργασίας του Stefan Rãmniceanu μας δίδεται η χαρά να γνωρίσουμε τον καλλιτέχνη δημιουργό που με σοβαρότητα, συνέπεια και τόλμη, υπηρετώντας το βαθύτερο πιστεύω του μας χαρίζει έργα μνημειακά και σύγχρονα.

Τίτλος της έκθεσης είναι: «Αναφορά στο Βυζάντιο». Εάν έχουμε πραγματική γνώση της τέχνης του Βυζαντίου με την προχωρημένη σε σύγχρονη έκφραση απλοποίηση της σύνθεσης, της αφαίρεσης, της δυδιάστατης ζωγραφικής λύσης, με τη χρωματική απλότητα της επίπεδης αντίληψης – και τη χρωματική αρμονία, μόνο τότε έντονα και εύκολα πλέον θα γίνει κατανοητός και ο τίτλος: «Αναφορά στο Βυζάντιο».

Στο έργο του Stefan Rãmniceanu υπάρχουν οι καθαρές αισθητικές αξίες σύνθεσης, φόρμας, αρχιτεκτονικής, χρώματος και αρμονίας που μας χαρίζουν την αισθητική συγκίνηση και συγχρόνως ενυπάρχουν τα αφαιρετικά θεματολογικά στοιχεία από την πληρότητα της φύσης. Στοιχεία ποιητικού και δραματικού λόγου με θρησκευτική προέκταση.

Αυτά τα αφαιρετικά θεματολογικά στοιχεία όμως ποτέ δεν κυριαρχούν ή δεν επικαλύπτουν τις καθαρές αισθητικές αξίες των έργων.

Ευχαριστούμε το Προεδρείο της Ριζαρείου Σχολής.

Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την Κα Κλέα Κεχαγιόγλου Lipiz που είχε την ιδέα για την πραγματοποίηση αυτής της ωραίας έκθεσης.

Το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων θα είναι πάντοτε θερμός συμπαράστατης στην παρουσίαση παρομοίων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που δίνουν την ευκαιρία στο κοινό της Αθήνας να 'ρθει σε επαφή με έργα υψηλού καλλιτεχνικού επιπέδου, να γνωρίσει περισσότερο φίλες χώρες όπως η Ρουμανία και να προβάλλει το έργο σοβαρών καλλιτεχνών δημιουργών όπως Stefan Rãmniceanu που τόσα πολλά υπόσχεται στην σύγχρονη τέχνη.

Η ΥΠΕΥΘΥΝΗ
ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΛΛΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Le Centre Culturel de la Municipalité d' Athènes, en collaboration de l' Ambassade de la République Démocratique de Roumanie, à la joie particulière, de présenter au public Athénien, l' oeuvre artistique du peintre roumain Stefan Rãmniceanu.

L' art est sans doute, le meilleur ambassadeur pour la connaissance, l' amitié et le rapprochement des peuples.

La Grèce a une longue relation historique avec le pays ami qu' est la Roumanie et aujourd'hui avec cette exposition, nous avons l' occasion de connaître l' artiste et créateur qui avec sévérité, conséquence et courage, respectant son crédo profond, nous offre ses oeuvres monumentales et contemporaines.

Le titre de l' exposition est: «Rapport à Byzance». Dans la mesure où nous avons un vrai savoir de l' art Byzantin avec sa sobriété poussée à une expression presque actuelle, son

abstraction, son choix de la peinture en deux dimensions, la simplicité chromatique de la surface plane et l'harmonie des couleurs; seulement dans ce cas et, d'une manière intense et sobre à la fois, nous pourrions pénétrer le titre «Rapport à Byzance».

Dans l'œuvre de Stefan Râmniceanu existent des valeurs esthétiques pures, de composition de forme d'architecture, de couleur et d'harmonie, qui nous offrent l'émotion esthétique et en même temps nous suggèrent les éléments abstraits de la nature.

Élément de parole poétique et dramatique, avec une dimension religieuse, sans jamais cependant voiler les valeurs authentiques de l'esthétique.

Nous voudrions ici remercier le Praesidium de l'École Théologique de Rizaris pour son accueil chaleureux également nous désirons remercier, madame Clea Kelayoglou Lupiz, qui a conçu l'idée afin que nous réalisions cette belle exposition.

Le Centre Culturel de la Municipalité d'Athènes sera toujours ouvert à toutes initiatives pour l'organisation de tels événements culturels qui permettent aux Athéniens de prendre contact avec les œuvres de haute qualité et de mieux connaître les pays amis, comme la Roumanie, ainsi que de promouvoir l'œuvre d'artistes de valeur sûre comme Stefan Râmniceanu qui promet encore beaucoup à l'art contemporain.

Stefan Râmniceanu

- Γεννημένος στις 15 Αυγούστου 1954 στο Πλοέστι (Ρουμανίας).
- Το 1979 απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών «Nicolai Grigorescu» στο Βουκουρέστι.
- Μέλος της ενώσεως Πλαστικών Τεχνών της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας.

Ομαδικές εκθέσεις

- 1979: Γκαλερί «Kalindem», Βουκουρέστι.
- 1980: Γκαλερί «Amfiteatru», Βουκουρέστι.
- 1981: Γκαλερί «Atelier 35», Βουκουρέστι.
- 1982: Γκαλερί «Eforie», Βουκουρέστι.
- Μουσείο Τέχνης Πλοέστι.
- 1983: Μουσείο Τέχνης Κρατόβα.
- 1984: Μουσείο Τέχνης Κρατόβα.
- 1985: Μουσείο των «Συλλογών», Βουκουρέστι.
- Γκαλερί «Galatea», Βουκουρέστι.
- 1986: Γκαλερί «Văminul Artei», Βουκουρέστι.
- 1987: Γκαλερί «Orizont», Βουκουρέστι.
- 1988: Γκαλερί «Căminul Artei», Βουκουρέστι.

Διεθνείς εκθέσεις

- 1986: Μόσχα
- 1987: Βιέννη Βουδαπέστη
- 1987: Πλόβτιβ (Βουλγαρία)
- 1988: Σόφια
- 1989: Γαλλία

Ατομικές εκθέσεις

- 1980: Γκαλερί «Amfiteatr», Βουκουρέστι.
- 1985: Γκαλερί «Orizont», Βουκουρέστι.
— «Atelier 35», Βουκουρέστι.
- 1988: Πριγκητική Αυγή «Curtea Vechea», Βουκουρέστι.

Διακρίσεις

- 1981: Υποτροφία της Ενώσεως Πλαστικών Τεχνών της Ρουμανίας.
- 1982: Βραβείο του καλλιτεχνικού περιοδικού «Amfiteatr».
- 1988: Βραβείο στην «Triennial de Peinture», Σόφια.

Έργα του σε ιδιωτικές και κρατικές Συλλογές

Βουλγαρία, Αμερική, Ιταλία, Γαλλία, Ιαπωνία, Ελβετία, Γερμανία, Βραζιλία, Ισπανία, Βενεζουέλα, Ελλάδα, Ολλανδία, Σουηδία.

Διεύθυνση:

Βουκουρέστι, Ρουμανίας
4 Sos. Fundeni
Bl. IIC, Sc. B ap. 50. et. I
Sector 2 - Téléphone: 286753

Stefan Râmniceanu

- Né le 15 août 1954, à Ploiesti (Roumanie).
- En 1979 il finit l' Institut de Beaux Arts «Nicolae Grigorescu» de Bucarest.
- Membre de l' Union des Artistes Plastiques de la République Socialiste de Roumanie.

Expositions de groupes

- 1979: Galerie «Kalinderu», Bucarest.
- 1980: Galerie «Amfiteatr», Bucarest.
- 1981: Galerie «Atelier 35», Bucarest.
- 1982: Galerie «Eforie», Bucarest.
— Musée d' Art, Ploiesti.
- 1983: Musée d' Art, Craiova.
- 1984: Musée d' Art, Craiova.
- 1985: Musée des «Collections», Bucarest.
— Galerie «Galatea», Bucarest.
- 1986: Galerie «Caminul artei», Bucarest.
- 1987: Galerie «Orizont», Bucarest.
- 1988: Galerie «Caminul artei», Bucarest.

Expositions Internationales

- 1986: Moscou
1987: Plovdiv
1988: Sofia
1989: Cagnes - sur - Mar

Expositions personnelles

- 1980: Galerie «Amfiteatru», Bucarest.
1985: Galerie «Orizont» et «Atelier 35», Bucarest.
1988: Cour Princièrè «Curtea Veche», Bucarest.

Distinctions

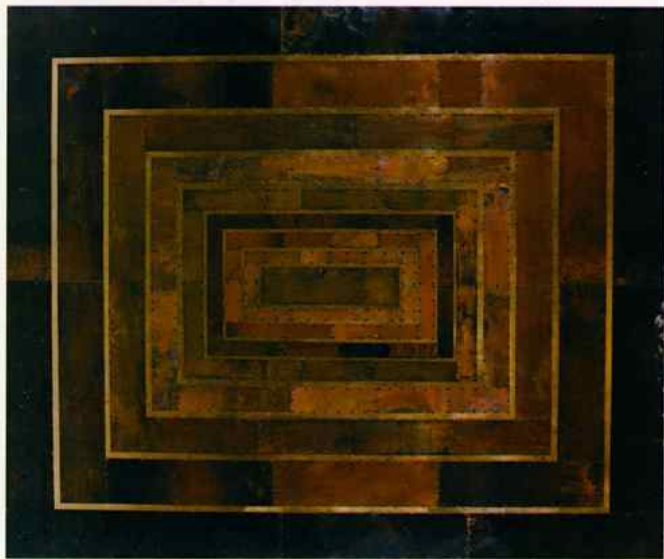
- 1981: Bourse de la société des arts plastiques de Roumanie.
1982: Prix de la revue «Amfiteatru».
1988: Prix à la Triennale de peinture – Sofia, République Populaire de Bulgarie.

Travaux dans des collections individuelles et d'Etat

Roumanie, Bulgarie, Etats Unis, Italie, France, Japon, Suisse, Allemagne Fédérale, Brésil, Espagne, Venezuela, Grèce, Hollande, Suède

Adresse:

Bucarest, Roumanie
4, Sos. Fundeni
Bl. II C, Sc. B, ap. 50, et. I Sector 2
Téléphone: 28.67.53

Πύλη: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» 130 x 110.

Portaille: bois, métal, métal travaillé au repoussé, 130 x 110.

Stefan Rămniceanu

Εικαστική Πορεία

Το Φθινόπωρο του 1985 είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε την πρώτη ατομική έκθεση ενός νέου ζωγράφου, μόλις 30 ετών τότε, σε δύο συγχρόνως γκαλερί «ORIZONΤ» και «ATELIER 35». Ένας νέος ζωγράφος για τον οποίο ήδη μιλούσαν πολύ στους καλλιτεχνικούς κύκλους του Βουκουρεστίου.

Πρέπει να ομολογήσω – και ξέρω ότι δεν ήμουν ο μόνος, πως για μένα υπήρξε μια αποκάλυψη, κάτι σαν επιβεβαίωση του αέρα μέσα στο χώρο της Ρουμάνικης Τέχνης.

Ο Stefan Rămniceanu, απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών του Βουκουρεστίου το 1979, ανήκει στην ομάδα εκείνων που παλεύουν για ένα ποτεύω.

Η επιβεβαίωση της εξαιρετικής θέσεως που κατέλαβε τόσο γρήγορα ανάμεσα στους καλλιτέχνες της γενιάς του, έγινε ένα άλλο Φθινόπωρο – αυτό του 1988 – όταν μια νέα έκθεση του Stefan Rămniceanu επρόκειτο να μετατραπεί στο πιο σημαντικό πολιτιστικό γεγονός του Βουκουρεστίου, σε μία πόλη που είναι ωστόσο γεμάτη από αξιόλογες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Για εκείνους που στις αρχές της καριέρας του ζωγράφου, εύρισκαν το προσωπικό του ύφος – σοβαρό και συγχρόνως διάφανο, με σκέψη συγροτημένη και βαθειά – οι πίνακες και τα αντικείμενα στην έκθεση του 1988, μέσα στον ερειπωμένο χώρο της Πριγκιπικής Αυλής (CURTEA VECHIE) εσήμαιναν πλέον το συναισθηματικό και καλλιτεχνικό αποκορύφωμα μιάς μακrunής αναζήτησης.

Επίσημοι και ιερατικοί στην ουσία τους, παλαιοί και μοντέρνοι, οι πίνακες του Stefan Rămniceanu, «Αμφιέσεις», «Ασπίδες» και «Καμπάνες» ακολουθούν μια αυθεντική πορεία μύησης της οποίας οι ρίζες βρίσκονται στην αισθητική και τις δοξασίες της Ανατολής, στις Μεσοαιωνικές αναδρομές του Βυζαντίου και στην αποκάλυψη ενός νέου κόσμου γεννημένου μέσα από την μνήμη και την εμπειρία της τελευταίας φάσης του 20ου αιώνα.

Διακριτική και δυνατή, ορμητική και συγκρατημένη, η Τέχνη του Ρουμάνου ζωγράφου Stefan Rămniceanu εκφράζει μ' ένα μοντέρνο ύφος το μήνυμα αυτής της παράδοσης και την επίωση μιάς ανθρωπότητας ταλαιπωρημένης, αλλά θριαμβευτικής.

Răzvan Theodorescu

Καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης
και Βυζαντινού Πολιτισμού
στο Βουκουρέστι

Stefan Rămniceanu Trajectoire artistique

En automne 1985 on pouvait visiter, à la galerie «Orizont» et «Atelier 35» de Bucarest, la première exposition personnelle d' un jeune peintre – à peine passé de ses 30 ans – dont on commençait beaucoup à entendre le nom dans les milieux artistiques de la capitale de Roumanie. Je dois confier d' avoir alors – et je sais que je n' étais pas le seul – senti une révélation – comme une certitude du lendemain dans l' art roumain.

Stefan Rămniceanu, qui a terminé en 1979 l' Institut de Beaux Arts de Bucarest, fait partie de ce genre de combattant qui luttent pour un crédo.

L' épreuve de sa place d' exception acquise très rapidement dans sa génération, par Stefan Rămniceanu, s' est faite un autre Automne, celui de 1988, lorsqu' une autre exposition du peintre allait devenir un événement culturel remarquable dans une vie artistique bucarestoise qui n' est pas dépourvue de telles occasions fastes. Pour ceux qui au début de Stefan Rămniceanu rencontrèrent aux galeries, l' expression personnelle – grave et en même temps

claire - d' une pensée cohérente et profonde, les toiles et les objets rangés en 1988 entre les murs ruinés, anciens de trois siècles de la cour princière de Bucarest, (Curtea Veche) ont signifié l' achèvement émotionnel et artistique d' une longue trajectoire.

Solennels et hiératiques dans leur essence, anciens que modernes les «Vêtements», les «Boucliers» et «Les cloches» de Stefan Râmniceanu, sillonnent une véritable voie d' initiation dont les racines résident dans l' Esthétique et les croyances de l' orient, les récurrences moyennâgeuses de Byzance et la révélation d' un monde nouveau enraciné dans la mémoire et l' expérience de cette fin du XXe siècle.

Subtile et puissant, fougeux et censuré, l' art du peintre roumain Stefan Râmniceanu signifie, dans une clé moderne, le message d' une telle tradition, et la postérité d' une humanité souffrante, mais triomphante.

Răzvan Theodorescu
Professeur d' Histoire
de l' art et Civilisation
Byzantine à Bucarest

Χέρι: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» διαμ. 165 εκ.

Main: bois, métal, métal travaillé au repoussé Ø 165 cm.

Χέρι II: ξύλο, μέταλλο, λάδι 117 x 87 εκ.

Main II: bois, métal, huile 117 x 87 cm.

Σύγχρονος Μυστικισμός

«Άμφια»

«Σήματα»

«Βυζαντινές μορφές»

«Πύλη της Αιωνιότητας»

«Εύλογια»

καί τό «Μάτι του Σύμπαντος»

Έργα του Ρουμάνου Stefan Râmniceanu, γεννημένα από πραγματικότητα ποιητική έκσταση και θρησκευτικό δέος: εμπνευσμένα από τον βυζαντινό μυστικισμό που σφράγισε βαθειά την σύγχρονη Τέχνη της Ρουμανίας και των άλλων χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Φορτισμένοι με έντονη πνευματικότητα, οι ανάγλυφοι πίνακες του Râmniceanu αποζητούν τον δικό τους ιδεατό χώρο. Από το βυζντινό εικονοστάσι, περνώντας μέσ' από τα φίλτρα της σύγχρονης μεταμοντέρνας έκφρασης οι πίνακες αυτοί βρίσκουν τό καινούργιο τους περίβλημα από μέταλλο, ξύλο και χρώμα.

Σύγχρονος εικονοκλάστης, ο ζωγράφος, άρνείται την άπεικόνιση των ιερών μορφών και αναπαριστά μονάχα την θεική τους υπόσταση με «δογματικά» σύμβολα: τό φωτιστέφανο, άρχέτυπο της αγιοσύνης την εύλογια των χειρών, άρχέτυπο της προσευχής και τον τρούλλο, άρχέτυπο της οικουμενικότητας.

Πλατωνική φιλοσοφία και χριστιανικός μυστικισμός, προβάλλουν μέσα από μία νέα γραφή μικτής τεχνικής και πρωτοποριακού αισθητικού ύψους.

Τό μάτι του θεατή, μόνο του, αναπλάσει την μορφή που τό υποβάλλουν άτομική έπίγνωση του άπόλυτου και ή μνήμη της θρησκευτικής εικονογραφικής παράδοσης.

Έτσι συντελείται ή μέθεξη, αισθητική και θρησκευτική και ή επικοινωνία των συνειδήσεων του δημιουργού και του κοινού, με βάθος τό συναίσθημα του «mysterium tremendum», του φόβου για τό Άγνωστο.

Νέος Ήφαιστος, ο Stefan Râmniceanu, σφυρηλατεί τό μέταλλο με φωτιά και θεική πνοή. Τό ψυχρό ύλικό μεταμορφώνεται σε σύνθεση άρμονική, ύπακούοντας στην έπικρατική άνάγκη αισθητικής τελειότητας που χαρακτηρίζει ολόκληρο τό έργο του. Τό χρώμα έρχεται άπλώς νά συμπληρώσει, σάν σκιά την δραματικότητα της μεταλλικής έπιφάνειας. Με έξαιρεση τό αυτοκρατορικό χρυσό που περιλαμβάνρο, καλύπτει τό φόντο ώριμμένων έργων, σάν σύμβολο του Παραδείσου και σάν άνάμνηση των βυζαντινών μωσαϊκών.

Τό «Μάτι του Σύμπαντος» και οι «Κύκλοι της Ζωής» συνδέουν τά έργα και προς πανάρχαιες ανατολικές θρησκευτικές αναφορές με σύμβολα ψυχικής υπέρβασης που υποβάλλουν ένα πανθειστικό ψιθυριστό ανάκρουσμα: Ή πνευματική πορεία του Stefan Râmniceanu διαγράφεται αύστηρή, άσκητική, βαθειά φιλοσοφική, μέσα από κάθε έργο. Ό ίδιος χρησιμοποιεί άρχικώς άπειθάρχητα ύλικά που με άγώνα τά υποτάσσει, ώστε τελικά νά λυτρωθή από τό φλεγόμενο ψυχικό του πάθος και νά αισθανθή «εαυτόν, έξερχόμενον εαυτού».

Επιβλητική, ιερατική παρουσία, ή βυζαντινή καμπάνα, δεσπόζει μέσα στον κατ' έξοχήν πνευματικό χώρο της Ριζαρείου Θεολογικής Σχολής, σύμβολο αιώνιο της Ορθοδοξίας και μήνυμα ειρήνης σε μίαν έποχή «Αποκαλυπτικής» άναταραχής.

Στό σημείο που άλλοτε ύψωνόταν τό θαυμάσιο κτήριο της μεγάλης έκκλησιαστικής Σχολής, στήθηκε λάβαρο πίστης και άδελφοσύνης των δύο λαών τό γλυπτό αυτό του Stefan Râmniceanu, φόρος τιμής προς τον βυζαντινό πολιτισμό, από μιά χώρα που τόσο εύστοχα χαρακτήρισε ο μέγας Ρουμάνος ιστορικός Nicolae Iorga ως «Βυζάντιο μετά τό Βυζάντιο».

Κλέα Κεχαγιόγλου -Λύριζ
Ίστορικός της Τέχνης

Mysticisme Contemporain

«Vêtements»

«Signes»

«Images Byzantines»

«Porte de l'Éternité»

«Bénédictio»

et «l'œil cosmique»

Oeuvres du Roumain Stefan Râmniceanu. Des œuvres créées de réalité, d'extase poétique et religieuse, fortement inspirées du mysticisme byzantin qui a profondément marqué l'art contemporain en Roumanie et dans les autres pays du Sud-Est Européen.

Chargés d'une spiritualité intense, les tableaux en relief de Râmniceanu cherchent leur propre espace intemporel et idéal.

Détachés de l'iconostase byzantine et à travers les filtres d'une expression contemporaine post-moderne ces tableaux découvrent leur propre «vêtement» fait de métal, de bois et de couleur.

Tel un iconoclaste du XXe siècle, le peintre, refuse de représenter les visages sacrés et se limite à recréer leur hypostase divine, au moyen de symboles «dogmatiques»:

L'auréole, archétype de la sainteté, la bénédiction manuelle, archétype de la prière et la coupole, tel un archétype de l'universalité chrétienne.

Platonisme et mysticisme chrétien émergent pour être exprimés moyennant un langage plastique nouveau, grâce à une technique mixte et à un style d'avant-garde. De lui-même l'œil du spectateur remodèle l'image qui lui est imposée par la connaissance individuelle de l'absolu ainsi que par le souvenir de la tradition iconographique.

Ainsi se réalisent une osmose esthétique du créateur et des contemplateurs, sous le signe du sentiment de «mysterium tremendum», de la peur pour l'Inconnu. Nouvel Héphaïstos, le peintre martèle avec le feu et le souffle divin. La matière froide se transforme en composition harmonique, obéissant aux exigences de perfection esthétique, qui qualifie l'œuvre de Stefan Râmniceanu toute entière.

La couleur, sobre et complémentaire, presque comme une ombre, est là pour souligner l'intensité dramatique de la surface métallisée. À l'exception de l'«or impérial» qui couvre, flamboyant, le fond de certains tableaux comme un symbole de paradis et comme un souvenir des mosaïques Byzantines.

«L'œil cosmique» et les «Cycles de vie» sont les réminiscences platoniques de croyances orientales très anciennes, aux symboles de transcendance psychique et d'un panthéisme subtilement suggéré.

L'itinéraire spirituel de Stefan Râmniceanu sévère, ascétique, profondément philosophique est tracé dans chacune de ses œuvres. Le peintre utilise des matériaux rebelles, rien que pour lutter avec eux, avant de les dompter pour finalement se délivrer de son pathos psychique; pour «se sentir lui-même, hors de soi».

Imposante, hiératique, la cloche byzantine domine l'espace spirituel du plus important séminaire théologique de Grèce — la Rizarios — comme un credo éternel de l'Orthodoxie et comme message de paix dans une époque «Apocalyptique».

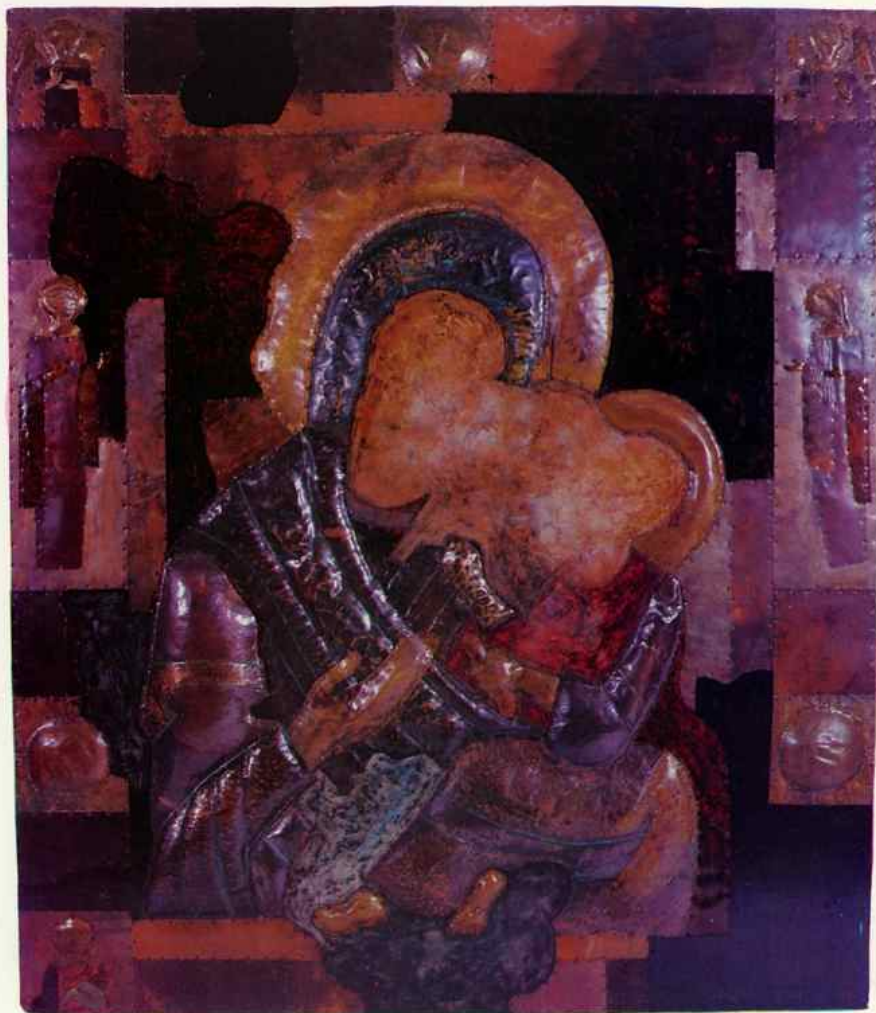
À l'endroit même, où s'élevait auparavant le magnifique bâtiment du grand séminaire, à la cloche de Stefan Râmniceanu est placée comme un emblème de Foi et Fraternité entre les peuples Grec et Roumain, comme un tribut d'honneur envers la civilisation byzantine de la part d'un pays que le grand historien Roumain Nicolae Jorga a qualifié avec raison de «Byzance après Byzance».

Clea Kehayoglou - Lúpiz
critique d'art

« Αμφία» Ε: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» λάδι. 130 x 110 εκ.

Vêtement Ε: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile. 130 x 110 cm.

Αρφιας II: ξύλο, μέταλλο και σφουρηλατημένο μέταλλο. 130 x 110 εκ.

Vêtement II: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile 130 x 110 cm.

Κατάλογος έργων

1. Καμπάνα: αντικείμενο μεταλλικό διαμ. 230 x 200 εκ.
2. Τρούλλος: αντικείμενο μεταλλικό διαμ. 150 x 140 εκ.
3. Περιεφραλαία: αντικείμενο από ξύλο και μέταλλο 130 x 130.
4. Παράθυρο: αντικείμενο από ξύλο και μέταλλο 220 x 80 x 60.
5. Πύλη: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» 130 x 110.
6. Μάτι I: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» διαμ. 110.
7. Μάτι II: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» διαμ. 110.
8. Βυζαντινή εικόνα: ξύλο, μέταλλο, λάδι. 220 x 150 εκ.
9. Σώμα: ξύλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» 260 x 70 εκ.
10. Χέρι I: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» διαμ. 165 εκ.
11. Χέρι II: ξύλο, μέταλλο, λάδι 117 x 87 εκ.
12. Φτερούγες: ξύλο, λάδι, μέταλλο 250 x 70 εκ.
13. «Αμφια» I: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» λάδι. 130 x 110 εκ.
14. «Αμφια» II: ξύλο, μέταλλο και σφυρηλατημένο μέταλλο. 130 x 110 εκ.
15. «Αμφια» III: ξύλο, μέταλλο και σφυρηλατημένο μέταλλο, λάδι. 130 x 110 εκ.
16. «Αμφια» IV: ξύλο, μέταλλο, μέταλλο και λάδι. 165 εκ.
17. «Αμφια» V: ξύλο, μέταλλο και σφυρηλατημένο μέταλλο. 250 x 70 εκ.
18. «Αμφια» VI: ξύλο, μέταλλο και σφυρηλατημένο μέταλλο. 250 x 120 εκ.
19. «Αμφια» VII: ξύλο, λάδι, μέταλλο και σφυρηλατημένο μέταλλο. 195 x 170 εκ.
20. «Αμφια» VIII: ξύλο, μέταλλο, λάδι. 130 x 110 εκ.
21. Σήμα I: ξύλο, μέταλλο, σφυρηλατημένο μέταλλο και λάδι διαμ. 180 εκ.
22. Σήμα II: ξύλο, μέταλλο, σφυρηλατημένο μέταλλο και λάδι διαμ. 165 εκ.
23. Σήμα III: ξύλο, μέταλλο, λάδι διαμ. 240 x 105 εκ.
24. Αφιέρωμα στον Cimbabue: ξύλο, μέταλλο, λάδι 220 x 150 εκ.
25. Αφιέρωμα στον Cimbabue: ξύλο, μέταλλο, λάδι 200 x 150 εκ.
26. Πίνακας μεταλλικός διαμ. 200.
27. Τοίχος: λάδι 200 x 180 εκ.

Liste des travaux

1. Cloche: objet en métal Ø 230 x 200 cm.
2. Cupole: objet en métal Ø 150 x 140 cm.
3. Casaque: objet en et métal 130 x 130.
4. Fenetre: objet en bois et métal 220 x 80 x 60.
5. Portaille: bois, métal, métal travaillé au repoussé, 130 x 110.
6. Oeil I: bois, métal, métal travaillé au repoussé Ø 110.
7. Oeil II: bois, métal, métal travaillé au repoussé Ø 110.
8. Image byzantine: bois, métal, huile 220 x 150 cm.
9. Corps: bois, métal travaillé au repoussé, 260 x 70 cm.
10. Main I: bois, métal, métal travaillé au repoussé Ø 165 cm.
11. Main II: bois, métal, huile 117 x 87 cm.
12. Ailes: bois, huile, métal 250 x 70 cm.
13. Vêtement I: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile. 130 x 110 cm.
14. Vêtement II: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile 130 x 110 cm.
15. Vêtement III: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile 130 x 110 cm.
16. Vêtement IV: bois, métal, huile. Ø 165 cm.
17. Vêtement V: bois, métal, métal travaillé au repoussé, 250 x 70 cm.

18. Vêtement VI: bois, métal, métal travaillé au repoussé, 250 × 120 cm.
19. Vêtement VII: bois, huile, métal, métal travaillé au repoussé, 195 × 170 cm.
20. Vêtement VIII: bois, métal, huile. 130 × 110 cm.
21. Sign t: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile Ø 180 cm.
22. Sign II: bois, métal, métal travaillé au repoussé, huile Ø 165 cm.
23. Sign III: bois, métal, huile Ø 240 × 105 cm.
24. Hommage Cimabue: bois, métal, huile 220 × 150 cm.
25. Hommage Cimabue: bois, métal, huile 200 × 150 cm.
26. Peinture: métal Ø 200.
27. Mur: huile 200 × 180 cm.

Αφιέρωμα στον Cimabue: ξύλο, μέταλλο, λάδι 200 × 150 εκ.

Hommage Cimabue: bois, métal, huile 200 × 150 cm.

Παράθυρο: αντικείμενο
από ξύλο και μέταλλο 220 x 80 x 60.
Fenetre: objet en bois et métal 220 x 80 x 60.

Μάη & Ξύλο, μέταλλο, μέταλλο δουλεμένο «au repoussé» διαμ. 110.

Oeil & bois, métal, métal travaillé au repoussé Ø 110.

Ευχαριστούμε θερμά
όσους βοήθησαν στην
πραγματοποίηση της εκθέσεως
«Αναφορά στο Βυζάντιο».
Ευχαριστούμε επίσης την
Εταιρεία Μεταφορών Μπαξιβαλίδης Α.Ε.
την Κατράτζος Security
το Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετάνια
και την Εθνική Ασφαλιστική.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ